

SZENT KERESZT

5 éves

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

VI. ÉVFOLYAM 11. SZÁM – 2012. NOVEMBER 4.

„Jubileum”

Ez a szó, jubileum talán szerénytelenségnek tűnik, hiszen „alig öt évről van szó.” – Öt évvel ezelőtt írtuk Egyházközségi újságunk első számát, a Szent Keresztet. A képzeletbeli tortán immár az ötödik szál gyertyát is meggyújthatnánk és kis fényecskéje talán gyér világosságot adna, mégis megemlékezünk erről az eseményről, hiszen öt év alatt sok mindent le tudtunk írni, tovább tudtunk adni – nemcsak Egyházközségünk Hívei számára, hanem legjobb tudomásom szerint messzebb élő Testvérek számára is.

Amikor az első cikk megírására felkért Benkó Péter Kántor-Szerkesztő Úr, nem is gondoltam, hogy az ötödik éves megemlékezést is írni fogom. – El-elgondolkodom azon, hogyan is indult. Először minden hónapban egy-egy jellemző Ünnepp témájához csoportosítottam mondanivalómat, hogy mind a magam, mind mások számára az ünneplések lényegéről beszéljünk. Céloom az volt, hogy ne csak ünnepeljünk, hanem meg tudjuk mondani, hogy mit és miért ünnepelünk. – Később úgy gondoltam, hogy keresztény életünk fontos „iránytűjéről” az Isten parancsairól beszéljek, hiszen nap, mint nap szerinte kell alakítanunk életünket. A TÍZ parancs taglalásával arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy bár különösen a XXI. században idegenül hangzik a parancsolás és valójában nem is az igazi, ha parancsra teszünk, vagy nem teszünk valamit, mégis alaposabban szemügyre kell venni, hiszen ahhoz, hogy helyesen tudjak gondolkodni, beszélni, cselekedni, ismernem kell a szempontokat, amik szerint helyes, vagy nem helyes bármi is. – Bizonyára nem sikeredett teljesre a megközelítés, valamit, bízom benne, hogy mégis sikerült a kedves Olvasókban „felébreszteni!”

Az idő múltával arra is rájöttem, hogy talán akkor sikerül az olvasók szívéhez közelebb vinni a gondolatokat, ha nemcsak a „parancsoló Istenről” beszéljek, hanem az embert végtelenül szerető Istenről is. Így született meg az a gondolat, hogy a szentségekről beszéljek, hiszen általuk Isten szeretete, ami az ember felé árad egész életünkön át nap, mint nap, a legtermészetesebb módon válik szinte „tapinthatóvá.” – Ezek a jelek és eszközök Isten kegyelmét közvetítik számunkra, és amikor alaposan átgondoljuk lényegüket, nemcsak a csodálatos lehetőségre csodálkozhatunk rá, hanem arra is rá kell jönnünk, hogy nélkülük lelkileg mennyivel szegényebbek lennénk. Ezáltal szeretném, hogy minél több Olva-

só Testvért ráhangolhassak a szentségi életre! – Meg kell ismer-nünk lényegüket és lehetőségeinket, hogy éljünk is velük és álta-luk.

Korunkban egyre inkább hatalmába keríti az embert valamiféle titokzatosság utáni vágy és törekvés. Érdekes firtora az életnek, hogy miközben a Mindenható és mindenekfölött lévő Isten szinte érthetetlen és nem is egyszer értelmetlen az ember számára, ezért könnyen ki is hagyja az életéből, ugyanakkor a szó valódi értelmében vett megfoghatatlan, érthetetlen és értelmetlen felé szívesen fordul. Szinte bizsergetően hat az életére a minden alapot nélkülöző és sem lelkileg sem testileg nem értékelhető világ. Még a sokszor emlegetett tudományos értékeknek is ellentmondó próbálkozások igen gyakoriak.

A szentségekben felénk forduló isteni szeretet ezzel ellentétben mind az egyént, mind a öt körülvevő világot megszenteli, gazdagítja, hiszen képes erények sokaságával megáldani. – Példa erre a sok éve óta kiüresedett bérmálás szentségének igazi értelmezése. Egyre gyakrabban arról beszélhetünk, hogy a legtöbben „kibérmálkoznak” a kereszténységből. Mi arról beszélünk, hogy mennyivel „alkalmasabb” az igazán megbérmálkozott és hitét, kereszténységét felnöttes, felelősséggel vállaló a saját és a körülötte lévő élet tartalmassá, egyre tartalmasabbá tételére. Sokat, de biztosan nem eleget beszélünk az elmúlt példányok által erről. Csak emlékeztetőül: a bérmálásról kilenc alkalommal beszélünk és ez óhatatlanul arra a gondolatra vezet, hogy kilenc hónap kell egy új emberi élet kifejlődéséhez. Ez a kilenc alkalom nem tudatosan alakult így, de külön hálálkodom a jó Istennek, hogy így irányította az eseményeket, hogy bárki rájöhhessen, hogy mennyire tényleg új életnek kell kezdődnie. Hiszen minden adva van hozzá!

Miközben hálát adunk a jó Istennek az elmúlt öt évért, kérjük áldását, segítségét az ezutáni időre is! – Mindenekelőtt szeretném folytatni a „sorozatot”, hogy tovább mélyülhessünk, gazdagodhas-sunk ismeretekben és a lehetőségek jó felhasználásában. – Most a megemlékezés okán a sorozat egy újabb része „elmaradt” ugyan, de bízva a jó Isten segítségével, majd folytatjuk. Az elkövetkező időkre is sok jó elhatározást és buzgó készséget kívánok.

Pekker Imre plébános

5 éves a SZENT KERESZT!

Évközi 27. Vasárnap – Október 07.—Ma a Szentírás üzenete alapján első pillanatban a házasságra gondolhat bárki is, hiszen az Olvasmányban elhangzik: „nem jó az embernek egyedül lennie; alkotok neki segítő társat, aki hozzá illő!” – később pedig az Evangéliumban a házastársak kapcsolattáról van szó. – Emlékeznünk is arra, hogy az „Isten az emberi nemet a házasság alapításával kívánta fenntartani” és ezt abba gondolatmenetbe illesztjük, hogy az Istentől származik minden jó. Amint a szentmise könyörgésében ki is fejezzük: „mindenható, örök Isten! Te mindig többet adsz nekünk, mint amit megérdemlünk és kívánhatunk...” – hogy kellőképpen ráhangolódjunk Isten bőkezű, sokszoros, atyai ajándékozó szeretetére, a teljesség igénye nélkül vegyünk számításba ebből a sok ajándékból párat! A szent Olvasmányból világosan kiolvasható, hogy az Isten az embernek értelmet és szabad akaratot adott, hiszen félreérthetetlenül azt olvassuk, hogy amikor Isten az élőlényeket (az állatokat) odavezeti az ember elé, akkor az nevet ad nekik – ez értelmes cselekedet, mint ahogyan az is, hogy felismeri az ember, hogy nincs hozzá hasonló. Felismerte azt is, hogy akit Isten alkotott, vele egyenlő értékű, hiszen ugyanúgy az Isten alkotta, ugyanabban az „anyagból” – a már élő emberből, így az nem alacsonyabb rendű, mint ő és ő nem magasabb rendű. Az Olvasmány üzenete már itt is az, hogy a két ember kapcsolata milyen szorosan összefügg Isten akaratát szerint; mint ahogyan azt is kiolvashatjuk, hogy az ember azzal, hogy ő adott nevet az egyes állatoknak, megkapta azt a kiváltságot is Istentől, hogy bár Isten az, Aki „a mindenség Ura”, túlaradó atyai jóságából mintegy birtokolja a körülötte lévő világot. Ebbe a csodálatos folyamatba szépen illeszkedik az embernek emberhez való kapcsolatában a legszébb és semmi máshoz nem hasonlítható, a házasság és a család. Ez Isten akaratából és adományaképpen felülmúl mindent, ami emberi – ettől és eszerint várhatjuk, hogy „életünk minden napját Isten áldása kísérelje!” (127.Zs. 3.) Amennyiben a mindenkor ember ezt jól értékeli, hála rá indul Isten iránt, ez alázatra és önzetlenségre vezet. Amennyiben azonban másként gondolja, úgy önteltségre, akár fékezhetlenségre is juthat. – Itt feltétlenül gondolnunk kell nem ugyan a Szentlecke, de mindenképpen Szent Pál szavaira, hogy hitünknek is és mindenfajta megnyilatkozásunknak „nem emberi bölcsesség, hanem Isten ereje legyen az alapja!” (1. Kor. 2,4 -) – Éreznünk kell, hogy az emberség nemcsak kitüntetéssel, kiváltsággal, hanem felelősséggel is jár! Boldog csak akkor lehet igazán az ember élete, ha mindig, mindenben tiszteli Isten elgondolásait! – Tudatosan, megalkuvás nélkül kell megélnünk saját helyzetünket és lehetőségeinket, amiket Istentől kaptunk és kapunk azóta, mióta fogadtuk fiaivá letünk! Élményszerűen akarjuk megélni ezt az isteni szeretetet!

Évközi 29. Vasárnap – Október 21.—Komolyan el kell gondolkozni azon, hogy mennyire időszere szentmisénk könyörgésében az a rész, ami így szól: „mindenható, örök Isten, add, hogy mindenkor készséges akaratral és őszinte szívvel szolgáljunk Neked!” – Félő, hogy a mindenkor ember nagyon is félreértette Isten szándékát, amikor arról volt szó, hogy Isten átadta a Földet, hogy az ember uralkodjék rajta – a Teremtés Könyve pontosította is ezt, amikor kimondta, hogy ez azt jelenti, hogy művelje és ápolja. – Izajás próféta könyve az Olvasmányban az eljövendő Üdvözítőről beszél ugyan, de annál hangsúlyosabb, hogy Ő olyan, hogy „teljesül Általa az Úr akaratát.” Saját jól felfogott érdekünkben tudomásul kell venni, hogy nem járhatja az ember a maga útját, mert az a legjobb esetben is gyengeségekkel van tele; „Krisztus a mi utunk, amelyen járhatunk; Tanítónk, Aki gondoskodik lelkünk táplálékáról; Orvosunk, Aki meggyógyítja betegségeinket!” – El kell jutni oda, hogy ha sokszor nehéz is, hogy jól értelmezzük: „legyen meg a Te akaratod!” (Istené – nem az enyém!) - Sikerei és eredményei nyomán felteheti – sokszor fel is teszi a mindenkor ember, hogy miért? – A válasz egyszerű – azért, mert így helyes! – Ez azonban a hívő ember válasza. A hívő ember nem akármilyen mértékkel mér. Tudja, hogy vannak mulandó javak és vannak földön-túli értékek. A mulandó javak jelenthetnek előnyt, előrehaladást... sok mindent, amiről gondolhatjuk azt is, hogy ez maga a boldogság – különösen akkor, ha tetszésünkre alakulnak a dolgok és a szabad döntésünk gyümölcseként tekinthetünk rájuk. Ezt azonban egykönnyen elronthatja az a gondolat, érzés, hogy meddig? – Könnyű rá válaszolni: legfeljebb életünk végéig – és aztán? – Nem biztos, hogy mindenkinek fontos ez a kérdés, de ez attól még kérdés marad! – Van rá válasz: már itt a földi életben sem mindegy, hogy mi vezérli az embert! – Amennyiben fontos, hogy teljesüljön bennünk és általunk az Isten akaratát, készségesek leszünk akaratára, úgy a leghetetlenebb körülmények között is lehet áldás az életünk. Gondoljunk csak Szent Maximilián Kolbe Atyára! – A koncentrációs táborban az összes lehetőség hiányában milyen nagyot tudott tenni! Vállalta vértanúságot, a biztos halált a felebaráti szeretet megvalósítása értelmében. – Éreznünk, éreznünk kell, hogy ennek a folytatása csak szebb, tökéletesebb lehet. Erre mondhattja Istenünk: „jól van, derék és hű szolgám! A kicsiben hű voltál, sokat bízok rád, menj be Urad örömebe!” – Ezt megvalósítani azonban csak akkor tudjuk, ha komolyan vesszük a szentpáli gondolatot: „ugyanaz a lelkület legyen meg bennetek, ami Krisztus Jézusban volt!” (Filippi 2,5) – „Jakab és János apostollal sokan szeretnének részesülni a dicsőségben”, jól tesszik, mi is vágyakozunk erre, de úgy, hogy Isten szándéka szerint igyekezzünk szolgálni Istent és embertársainkat, hogy legyen a sötétségből fény, a gyengeségből erő, a halálból élet!” (Xavéri Szent Ferenc)

Évközi 28. Vasárnap – Október 14.—Sokszor érezzük, hogy döntéseink – bár akkor, amikor meghozzuk, úgy érezzük, hogy a lehető legjobb, mégis valójában nem azok. Bizonyítja ezt, az a gondolat, vagy ha kimondjuk, a vélemény: ha akkor gondoltam volna, vagy, ha akkor tudtam volna... sajnos éreznünk kell, hogy ez az emberi bölcsesség. Nem egyszer kimondhatnánk, hogy utólag könnyű okosnak lenni. Csak hogy nem utólag döntünk, és utólag már csak azt állapíthatjuk meg, hogy másképpen kellett volna. – Döntéseink a jót illetően is csak utólag nyernek bizonyítást, hogy jók voltak-e. Ez természetesen a merőben emberi okoskodásokra érvényes. Most éppen arról kell beszélnünk, hogy létezik másfajta bölcsesség, az Isten bölcsessége, ami sohasem téved. Az ember pedig jól teszi, ha ehhez szabja magát. Sokszor nehéz ez, mert úgy érezzük, hogy ha Istenre kell figyelni, akkor a mi emberi szabadságunk, szabad akaratunk csorbát szenved. Ezért úgy látszik, hogy a leggyakrabban az ember vállalja tévedése kockázatát is. – Még a jót illetően is lehet áldozata az ember saját tévedésének, hiszen nem véletlenül alakult ki az a mondás, hogy a pokolra vezető út is jó szándékkal van kikövezve; vagy pedig, hogy nem ezt akartam. – Bizonyára erre utal a szentmise és kísérljen minket, hogy időben jól döntünk: „kegyelmed mindenkor indítson és kísérljen minket, hogy figyelmünk szüntelenül a jöttetke irányuljon!” – Életünk biztos jó pontja lesz, ha el tudjuk képzelni és el tudjuk fogadni, hogy „legnagyobb kincsünk, ha Isten a mi bölcsességünk forrása!” – hiszen „sokszor ütközik az emberi és isteni bölcsesség; a hamis és igazi bölcsesség.” – Helyesen akkor dönt az ember, ha eljut annak szükségességére, hogy a keresztény embernek „olyan bölcsesség kell, amelyet Isten Lelke ad!” – Csak az Isten segítségével juthat el az ember annak komoly kimondására, és tetteinek ahhoz való igazítására, hogy a drágakőnél is többre becsüli az kosságnál, az arannyál, az egészségnél, a szépségnél, a birtoknál, az uralkodásnál... „az örök bölcsességet!” – Nagy a kísértés az ember számára, hogy elhagyja Istent a világ kínálta előnyökért, pedig „Istenhez képest a világmindenség is semmisség... és a világot kell elhagyni az Istenért!” – Az evangéliumi fiatal ember is sok mindent tett azért, ami miatt „Jézus ránézett és megkedvelte.” – Érdekelte, hogy mit kell tennie, hogy elnyerje az örök életet; megtartotta a parancsokat kora ifjúságától fogva, mégis Jézus szerint valami még hiányzott az életéből, az életének az az értékelése, hogy ne csak a földi értékekre gondoljon, ezért „szomorúan távozott, mert nagy vagyona volt.” – Jézus csak azt válaszolta neki, amit kérdezett. És ez a válasz az volt, hogy ne csak a földi javakat értékelje, mert azokat birtokolni sokszor szerencse kérdése és mindig adva van a nagy kérdés, mid van, amit nem kaptál. Adni a magunkból kell, tanítja Jézus és az isteni bölcsesség éppen abban áll, hogy az áldozat és nagylelkűség az, amit a magunkból adhatunk.

Évközi 30. Vasárnap – Október 28.— A XXI. Század embere számára szinte hihetetlenül hangzik, hogy nem lát eléggé. Hogyan lehetséges ez, amikor olyan készülékeink vannak, hogy segítik az embert a legnehezebb helyzetekben is – olyan fényforrások, olyan műszerek, olyan segédeszközök, hogy mindenkor elegendő segítséget jelentenek a „biztos eligazodásra.” – Amennyiben csupán a testi látásra gondolunk, a szem állapotának hiányosságát leszámítva, még igazunk is lehet. Azonban milyen sok olyan esemény van, amikor észre kell venni, hogy a testi látás nem elég. Sokszor nem látjuk elég világosan tennivalóinkat, azok lényegét, nem tudunk leszűrni kellő mértékű tanulságokat. Ilyen események közé nem azokat kell beszámítani, hogy nem tudjuk kiszámítani egy-egy döntésünk következményeit – hányszor csalódtak már különböző befektetésekben, szerződések kötésében, barátságokban... Amikor a lelki értelemben vett tisztánlátás hiányzik, akkor jelentkezik a nagy probléma számunkra. Az Úr Jézus egy alkalommal éppen arról beszélt, hogy milyen szerencsétlen az ember, amikor az időjárás jeleiből tud következtetni – bár újabban ez is egyre nehezebben lehetséges – ugyanakkor, ahogyan Ő mondja, az idők jeleiből nem értenek semmit. Az erkölcsi értelemben vett tisztánlátás hiánya az igazán nagy baj! – Amikor egyszer a farizeusok azt kérdezték az Úrtól, hogy talán csak nem vagyunk mindnyájan vakok? – Mire Ő így válaszolt: ha vakok volnátok, nem volna bűnötök, de mivel testi szeméitekkel látok, lelkileg meg csak botorkáltok, így bűnben vagytok és ez az igazi probléma. Nem ismeritek fel látogatástok idejét, nem használjátok fel az Isten nektek ajándékozott lehetőségeit, megmaradtok bűneitekben. – Az Isten pedig már az Ő-szövetségben sokszorosan bizonyította népe számára Atyai szeretetét. – Prófétája által – Jeremiás – kifejezi: „összegyűjti és hazavezeti őket a fogságból, hogy örökké áldják az Ő irgalmát.” – az Új-szövetségben pedig okkal imádkozhatjuk a 125. Zsoltárból: „Hatalmas dolgot művelt az Úr velünk, ezért szívből ujjongunk!”, hiszen nekünk ajándékozta Egyszülött Fiát, Akit nemcsak Tanítónkká, Mesterünkké, Megváltónkká adott, hanem Főpapunkká is, Aki Maga mutatja be áldozatát, Amihez hozzátehetjük mi is a magunkét. Ő olyan Főpap, Aki nem a magas, különleges helyzet által a legfőbb, „Ő a mi örök Főpapunk, Aki megértő tud lenni az emberek iránt.” – Az Evangéliumban a vak koldus meggyógyításakor arra is rá akar vezetni, hogy észrevegyük, szükségünk van látásra, de nemcsak testi értelemben, hanem úgy is, hogy ne tévelyegjünk, „meglássuk a helyes életet!” – Ezért az ajándékért, annak felismeréséért és megbecsüléséért imádkozunk Karl Barth szavaival:

„Istenünk, adj még több fényt szemünknek, hogy felismerjünk Téged, a világ Világosságát, és a világosság fiaiként éljünk!”

5 éves a SZENT KERESZT!

Kedves Szerkesztők!

„Én gyűjtöm a Szentkereszt példányokat, nagyon szeretem hogy megjelennek az itt élő emberek gondolatai, visszaemlékezései, a hírek az itt folyó szép közösségi munkáról. Fontos /és meghatározó/ kordokumentum lesz ez az elkövetkező időkre.

Hálával és köszönettel tartozunk azért az óriási munkáért, amivel ezt hónapról hónapra pontosan -és egyre gondosabban - elkészül.”

Győrvári Pálné Erzszi néni

Öt éves a Szentkereszt

„Szinte hihetetlen, hogy már öt éve annak a napnak, mikor Pekker Imre plébános atya megírta beköszöntő cikkét a Szentkereszt újság első példányába. Azóta minden hónap első vasárnapján megjelenik az újság sok hasznos információval, tájékoztatva az olvasót a katolikus egyház életéről. Kedvenc rovatom az egy perc bölcsesség, de a többi cikket is érdeklődéssel olvasom. A lap minden példányát őrzöm, elektronikusan formában is. Külön köszönet a szerkesztőknek és minden kedves cikkíróknak, akik színes és érdekes olvasnivalóval töltik meg az újságot.”

Morvai János

Boldog születésnapot!

„A Szent Kereszt hírei, írásai, gondolatai, szavai messzire szállnak. Az internetnek és a Szerkesztőségnek köszönhetően én is hónapról-hónapra belekukkánthatok az alsónémedi egyházközség életébe. A Szent Kereszt egyszerre tanít, informál, hírül ad, elgondolkodtat és nem utolsósorban dokumentál, megőrökíti egy közösség történetét. Teszi ezt már 5 éve két lelkes szerkesztőnek, dr. Tóth Évának és Benkó Péternek köszönhetően. A Rimóci Újság munkatársaként tapasztalatból tudom, hogy nem egyszerű feladatot visznek véghez hónapról-hónapra azért, hogy az olvasóikat informálják. Tudom, hogy ők is milyen örömmel, izgalommal várják, hogy megjelenjen a legújabb Szent Kereszt, várják az olvasók visszajelzéseit és már készülnek is a következő lapszámra. 5 éve teremtettek valamit, ami az alsónémedi történelmébe örökre beírta magát. Gratulálok hozzá és az egyházközség tagjainak is, hisz mindez róluk szól. Szívből kívánom Önöknek a jó Isten áldását, erőt, kitartást, hogy még sokáig szállhassanak a Szent Kereszt hírei...”

Vincze Nikolett (Rimóc)

„Nagyon szeretem az újságot, de nem csak én hanem az egész családnak. Külön köszönet azért, hogy e-mailen is elkülditek, mert így el tudom küldeni más városban élő barátainknak is (ők is nagyon szeretik, várják az újságot). Kedvenc rovatunk: Egy perc bölcsesség... , de nagyon szeretjük, a fényképes beszámolókat, és hogy a közösségi ház programjai átláthatóak az ízléses táblázatban. Érdekesekek voltak az interjúk, és a vélemények (kár, hogy ez már nincs az újságban). Szívesen olvasnék rövid tanító (hittanóra) jellegű cikket; jó lenne még film, könyv és programajánló rovat; érdekességként pedig szerepelhetnének helyi hírek (házasság, keresztes...). Nagyon jó, hogy le vannak írva a prédikációk, de olvasó-barátibb lenne, ha picit tördelve, szellősebben, kiemelésekkel jelenne meg.

Gratulálok nektek hozzá, hogy ilyen kitartóan készítek már 5 éve, ezt a hasznos, színvonalas újságot.

További erőt, kitartást és sok-sok ötletet kívánok nektek a további folytatáshoz, mindannyiunk épülése érdekében.”

üdvözlettel: Bálintné Andi

„Már öt éves lesz a Szent Kereszt? Szóval, én személy szerint nagyon örülök, hogy van egy ilyen egyházközségi újságunk, mindig elolvasom, amikor otthon vagyok. Az egészet átnézem és elolvasom, mert érdekel, hogy mi történik a némedi közösségben. Éppen ez a jó benne, hogy a híradás mellett a közösségről, személyes dolgokról szól; ezek jobban megérintenek szerintem mindenkit és építő jellegűek, mert egyrészt rólunk szólnak, a miénk, másrészt láthatóvá teszik az írások, hogy milyen előrelépések és események történtek az egyházközségben, és szerintem az fontos, hogy az emberek lássák, hogy van előrelépés, mik az események, ez egy élő dolog és ezért érdemes is tenni. Az is jó, hogy megjelennek benne pl. olyan versek, amiket némediiek írtak, így legalább látni lehet, hogy itt is vannak tehetségek és büszké lehetünk rájuk, nem csak pl. Petőfi Sándorra. :-) A képes beszámolók is jók a betlehemezésről, temetőtakarításról, adományozásokról, közösségi házi programokról, a kórus fellépéseiről, stb., mert szerintem így érdekesebbek és színesebbek, mintha csak szövegben számolnánk be ezekről az eseményekről és lelkesítő is, lehet, hogy mások is kedvet kapnak legközelebb. Az "Egy perc bölcsesség..." című rovatot is szeretem, mert abban mindig elgondolkodtató történetek vannak. Az is jó, hogy mindenki, aki akar, küldhet be írást, így hozzájárulhat a közöshöz; én legalábbis örültem, amikor egyik évben Bójte Csaba csíksomlyói beszéde belekerült, amit küldtem, pedig nem is számítottam rá. Olyan dolgot most nem tudok mondani, ami hiányozna belőle, szerintem mindenféle érdekeset beleraktok, ami éppen aktuális. Ennyi jutott most eszembe. :-) Szóval, további jó munkát, kitartást és ihletet kívánok a szerkesztéshez, és köszi, hogy foglalkoztok és dolgoztok vele a szabadidőtökben!”

Kiss Tímea

„Vérem kelyhe” —
Ifj. Bircsák János festménye

Kedves Olvasók!

Öt év telt el az óta, hogy megjelent Szent Kereszt újságunk első lapszáma, s ettől az időtől fogva minden hónap első hétvégéjén megtalálható az újság templomunkban, illetve küldjük elektronikusan az interneten. 2007-ben, természetesen még november előtt gondolkodtunk azon, hogy hogyan is lehetne átfogóan tájékoztatni egyházközségünk híveit hitünkkel kapcsolatos eseményekről, történésekről, s egyházunk tanításairól. Így született meg az újság ötlete. Már az elején célul tűztük ki azt is, hogy az újság híven dokumentálja egyházközségünk életét is. Kezdetekben nehézségeket támasztott a nyomtatás kivitelezése, ezt oldotta meg 2008. decemberében megvásárolt nyomtató, s azóta „helyben” készül az újság. Precíz statisztika összeállítására nem vállalkozhatunk, de amióta itt nyomtatjuk, elhasználtunk kb. 20 tintapatront, kb. 25000 papírlapot. A papír általában egy család adománya szokott lenni, amelyet nagyon köszönünk nekik! E lapszám a 62. az újságok sorában, ez azt is jelenti, hogy ha csak azokat a szombatokat számoljuk, amikor összeállítjuk és nyomtatjuk, akkor is 62 nap telt el az „újság céljaira” az öt esztendőből. Örömmel áldoztuk rá, mert az olvasóktól olyan visszajelzések érkeztek, hogy tetszik az újság, s várják minden hónapban az érkezését. **Hálásan köszönjük Mindazoknak, akik szerepet vállaltak és vállalnak abban, hogy „tartalommal” töltsék fel. Köszönjük a cikk-íróknak az írásaikat, köszönjük a képeket, gondolatokat, észrevételeiket, s köszönjük olvasóinknak, hogy elolvassák a Szent Keresztet!**

Szerkesztők

URBIS ET ORBIS RENDELET

A szent búcsúk adományával gazdagodnak a *Hit Éve* folyamán végbevitt különféle jámbor cselekedetek

...

Jelen korunkban, amely annyi mély változást hoz az emberiség számára, Szentatyánk, XVI. Benedek a *Hit Évének* meghirdetésével arra kívánja felszólítani Isten népét, amelynek egyetemes pásztora, valamint az egész világ valamennyi püspökét, hogy „egyesüljenek Péter utódával a kegyelem ezen idejében, amelyet az Úr kínál nekünk, hogy emlékezzünk meg a hit drága ajándékáról” (Uo., 8).

Minden egyes hívő „alkalmat kap rá, hogy megvallja hitét a feltámadott Krisztusban... az egész világ minden székesegyházában és minden templomában, az otthonokban és a családokban, hogy mindenki átérezze a sürgető szükségét, hogy jobban megismerje és a következő nemzedékeknek továbbadja az örök hitet. A szerzetes közösségek, a plébániák, az Egyház minden közössége, legyen bár ősi vagy új, módot fog találni ebben az esztendőben, hogy nyilvánosan hitvallást tegyen” (Uo.).

Ezen felül minden hívő, egyénileg és közösségekben is meghívást kap, hogy nyíltan megvallja a hitét a többiek előtt a mindennapi élet különféle körülményei között: „Az ember társas természete viszont igényli, hogy belső vallási aktusait külsőleg kifejezze, vallási téren másokkal kapcsolatot teremtsen, és vallását közösségi formában vallja meg” (*Dignitatis humanae* nyilatkozat, 1965. december 7: AAS 58 [1966], 932).

Mint ahogy elsősorban az a célunk, hogy – amennyire ez ezen a Földön egyáltalán lehetséges – a lehető legjobban kifejlesszük magunkban az életszentséget és a lélek tisztaságát, ehhez nagyon hasznos segítséget nyújthatnak a szent búcsúk, amelyeket az Egyház, a Krisztustól ráruházott hatalom segítségével, felkínál mindazoknak, akik a megfelelő hozzáállással teljesítik azokat a sajátos előírásokat, amelyek elnyerésük feltételei. „A búcsú révén – tanította VI. Pál – az Egyház, felhasználva a Krisztus által végbevitt üdvözítés szolgáló leánya voltát, meghirdeti a hívek számára Krisztus és a szentek közössége teljességében való részvétel lehetőségét, bőven kínálva számukra alkalmat az üdvösség elérésére” (*Apostolorum Limina* apostoli levél, 1974. május 23: AAS 66 [1974] 289). Ebben nyilvánul meg az „Egyház kincse”, amelyet jelentős mértékben növelnek „a boldogságos Istenanya és minden kiválasztott érdemei, a legelső igaztól az utolsóig” (VI. Kelemen, *Unigenitus Dei Filii* bulla, 1343. január 27)...

A *Hit Évének* teljes időtartama alatt, vagyis 2012. október 11-től 2013. november 24-ig teljes búcsút nyerhetnek a saját bűneik miatti időleges büntetés alól Isten irgalmából, amit az elhunyt lelkükért is felajánlhatnak, mindazon hívek, akik valódi bűnbánatot tartottak, kellőképpen meggyóntak, szentségi áldozáshoz járultak és imádkoztak a Szentatya szándékára,

- minden alkalommal, ha legalább három alkalommal részt vesznek az igehirdetésen a szent missziók alkalmával, vagy legalább három előadást meghallgatnak a II. Vatikáni Zsinat dokumentumairól és a Katolikus Egyház Katekizmusának cikkelyeiről, bármely templomban vagy alkalmas helyen;

- minden alkalommal, ha zárandoklat formájában meglátogatnak egy pápai bazilikát, egy keresztény katakombát, egy székesegyházat, egy, az ordinárius által a *Hit Évére* kijelölt szent helyet (például a *Basilica Minor*-ok valamelyikét, valamely Mária-kegyhelyet, a szent apostolok vagy védőszentek valamely kegyhelyét) és itt részt vesznek valamilyen liturgikus imádságon, vagy legalább megfelelő időt eltöltenek ott összeszedetten, jámbor elmélkedéssel, amit a Miatyánk, a Hiszekegy bármely hivatalos formája, valamint a Szűzanyához, az apostolokhoz vagy a védőszentekhez szóló fohász elimádkozásával fejeznek be;

- minden alkalommal, az ordinárius által a *Hit Évére* meghatározott napokon (például az Úr, a Szűzanya, a szent apostolok és védőszentek ünnepein vagy Szent Péter székének ünnepén), ha bármely szent helyen részt vesznek egy ünnepélyes szentmisén vagy zsolozsmán, s ezen felül elimádkozzák a Hiszekegyet, annak bármely hivatalos formájában;

- a *Hit Éve* bármely szabadon megválasztott napján, amikor hívő módon meglátogatják a keresztelőkápolnát vagy más egyéb helyet, ahol elnyerték a kereszttség szentségét, amennyiben itt megújítják keresztstégi fogadalmaikat, annak bármely hivatalos formájában.

A megyéspüspökök és eparchák, s mindazok, akik jog szerint egyenlő rangban állnak velük, ezen idő legalkalmasabb napján, a legkiemelkedőbb ünnepen (például 2013. november 24-én, Krisztus Király ünnepén, amellyel bezárul a *Hit Éve*) kioszthatják a pápai áldást a teljes búcsúval, amelyet mindazok a hívek élvezhetnek, akik jámborul fogadják ezt az áldást.

Azok a hívek, akik valódi bűnbánatot gyakoroltak, ám súlyos okból nem tudnak részt venni az ünnepi eseményeken (főként a szerzetesnők, akik örök klauzúrában élnek, a remeték és anakoréták, a bebörtönözöttek, az idősek, a betegek, és mindazok, akik kórházakban vagy egyéb ápolási központokban folyamatos szolgálatban állnak a betegek mellett...) elnyerhetik a teljes búcsút ugyanezen feltételek mellett, ha lélekben és gondolatban egyesülnek a jelenlévő hívekkel, különösen azokban a pillanatokban, amikor a Szentatya vagy a megyéspüspökök szavait közvetíti a televízió, illetve a rádió, s otthonukban vagy azon a helyen, amelyet akadályoztatásuk okán nem tudnak elhagyni, elimádkozzák a Miatyánkot, a Hiszekegyet, annak bármely hivatalos formájában és más fohászokat, a *Hit Éve* célkitűzéseinek megfelelően, valamint felajánlják szenvedéseiket vagy saját életük szükségét...

A jelen rendelet érvényessége kizárólag a *Hit Évére* szól, bármilyen ezzel ellentétes intézkedés ellenére.

Kelt Rómában, 2012. szeptember 14-én,
a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén, Manuel Monteiro de Castro bíboros, legfőbb penitenciárius és Mons. Krzysztof Nykiel, ügyvivő

Forrás: www.hiteve.katolikus.hu

Magyar honlap a Hit éve eseményeivel

XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulója alkalmából, 2012. október 11-i kezdettel hirdette a Hit évét. Az év a Szentatya szándékának megfelelően 2013. november 24-én, Krisztus király ünnepén fejeződik be. Az esztendő minden katolikus hívő számára különleges alkalom arra, hogy megvallja hitét a feltámadott Krisztusban, hogy az Egyház által őrzött örök hitet még jobban megismerje és a következő nemzedékeknek továbbadja – mutat rá a Szentatya az év meghirdető *Porta fidei* (A hit kapuja) apostoli levélben. Hazánkban az egyházmegyéik saját szervezésű programokkal kapcsolódnak a Hit évéhez.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága által útjára indított honlap (www.hiteve.katolikus.hu) beszámol az új evangelizáció szellemében rendezett tematikus év legjelentősebb hazai eseményeiről és tájékoztat a világegyházi történésekről is.

A Hit éve vonatkozású hírei mellett az új honlapon a tematikus évhez kapcsolódó szentszéki és egyéb dokumentumok is megtalálhatók lesznek. A honlap készítői örömmel várják a jelentősebb helyi események híreit is a hiteve@katolikus.hu címen.

A Hit Éve Alsónémedin

A Hit Éve kapcsán tervezünk programokat, melyekről mindig tájékoztatjuk a kedves testvéreinket. A cél, hogy mindenki számára rögzüljön, milyen óriási lehetőség a Hit Éve meghirdetése a hitünk megszilárdítása, elmélyítése, sőt a továbbadása—akár nem hívők számára is—szempontjából.

Azért, hogy mindenki szem előtt tartsa, hogy ezt a kiemelkedő jelentőségű évet éljük, kitettük a padokra a Hit Éve hivatalos imáját. Kérünk mindenkit, hogy hagyja ott ezt a szentképet és a mise előtt, vagy után imádkozza el a hátoldalán lévő imát.

Aki más templomokat is szokott látogatni, annak nem ismeretlen az, hogy néhány templomban húzhatunk egy szentírasi idézetet a templom kijáratánál elhelyezett kosárból. Ennek célja, hogy ezt olvasva megszólíthasson minket az Úr, esetleg iránymutatást adjon egy éppen minket foglalkoztató kérdésben, netalán nehéz élethelyzetben. Fogadják szeretettel!

Körlevél a Hit éve megnyitójára

Kedves Testvérek!

Szentatyánk, XVI. Benedek pápa meghirdette a *Hit évét*, amely 2012. október 11-től 2013. november 24-ig, Krisztus Király ünnepeig tart. 50 évvel ezelőtt, 1962. október 11-én nyitotta meg ugyanis Boldog XXIII. János pápa a II. Vatikáni Zsinatot. Ez a nap akkor Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe volt. Ehhez a dátumhoz kapcsolódik egy másik fontos esemény, amelyre a Szentatya hivatkozik. Boldog II. János Pál pápa 20 évvel ezelőtt adta ki a „Katolikus Egyház Katekizmusát”, mint a II. Vatikáni Zsinat egyik gyümölcsét, „*hogy a hit szépségét és erejét minden hívőnek bemutatassa*” (Porta fidei, 4).

Mit szeretne elérni a Szentatya a *Hit évével*? „A hit kapuja” kezdetű apostoli levelében írja, hogy „*Újra fel kell fedoznünk a hit útját, hogy egyre világosabban meg tudjuk mutatni a Krisztussal való találkozás örömeit és mindig megújuló életerejét*” (Porta fidei, 2). Ugyanis – ahogy írja – „*nem fogadhatjuk el, hogy a só ízét veszítse, sem azt, hogy véka alá rejtjük a világosságot*” (Porta fidei, 3).

A kereszténységet ma sajnos a hagyományosan keresztény országokban is sokan csak szociális, kulturális vagy politikai szempontból tekintik, és legfeljebb szép szokást látnak benne. A kereszténység hajnalán, Szent Pál korában a vallást az akkori pogány gondolkodók is szokásnak tartották, és ezzel elősegítették a pogány vallások megszűnését, mert életet, hitet nem lehet tartósan szokásra építeni, hanem csak az igazságra. A Szentatya, XVI. Benedek pápa az 1967-ben, teológus professzorként írt,

„Bevezetés a keresztény hit világába” című könyvében hivatkozott Tertullianusra, a második-harmadik században élt teológusra, aki szerint: „*Krisztus igazságnak, nem pedig szokásnak nevezte magát.*” Ezzel valóságos forradalom történt a hit világában: a kereszténység ugyanis nem szokásra építette a hitét, hanem az igazságra: Krisztusra. A keresztény vértanúk sem egy szokásért adták oda az életüket, hanem az Igazságért: Krisztusért. A mi hitünk is csak Krisztusra, az Igazságra épülhet, és csak a vele való élő kapcsolat adhatja meg azt a szívbeli örömet, amit sugározni tudunk a világban. De hogy a hit örömeit sugározni tudjuk, először nekünk kell megújulni hitünkben.

A Szentatya októberre összehívta Rómába a Püspöki Szinódust, amelynek a témája: „Az új evangelizáció a keresztény hit továbbadása érdekében”. A világ összes Püspöki Konferenciájának küldöttei a Szentlélek megvilágosító kegyelmét kérve vitatják meg az evangélium hirdetésének mai kihívásait. Tapasztaljuk ugyanis, hogy olyan népek körében is, ahol hosszú évszázadok vagy akár ezer év óta is jelen van a Katolikus Egyház, sokan vagy hitetlenek, vagy egyáltalán nem tudnak semmit Jézus Krisztusról. Talán könnyebb elmenni egy olyan országba Krisztust hirdetni, ahol még soha nem hallottak Róla, mint egy hagyományosan keresztény környezetben, ahol sokan azt mondják: „Ezt már hallottuk, ezt már ismerjük”, de valójában sem nem ismerik, sem komolyan nem gondolkodtak el róla. Aki azonban komolyan veszi, aki hisz Krisztusban, az Igazságban, annak számára a mi katolikus hitünk ma is az élet, az örök élet boldogító forrása.

Mit jelent a Jézus Krisztusba vetett hit, amit a *Hit évében* szeretnénk elmélyíteni és élővé tenni? A hit mindenekelőtt személyes találkozás Istennel. Az ember nem egy arcnélküli végső okban hisz, nem egy világmagyarázatban vagy ideológiában, hanem a személyes Istenben. Paul Claudel foglalta így össze megtérését: „*elindultam valaminek a keresésére, és íme VALAKI lettél számomra, Istenem.*” A találkozás mindig Istentől indul el. Ő adja a kegyelmet, és Ő szólít meg az Egyház igehirdetése által. Szent Pál szerint: „*A szívbeli hit megigazulásra, a szájjal való megvallás pedig üdvösségre szolgál*” (Róm 10,10). Szentatyánk, XVI. Benedek pápa így tanít: „*A szív azt jelenti, hogy a hitre jutás első aktusa Isten ajándéka és a kegyelem műve, amely hat és átforgalmazza a személyiség mélyét*” (Porta fidei, 10). Szent Lukács írja az Apostolok Cselekedeteiben, hogy Filippiben egy bizonyos Lidiának „*az Úr megnyitotta a szívét arra, amit Pál mondott*” (16,14), vagyis a hit tartalmának ismerete önmagában még nem elég. Szükséges, hogy a szívet – vagyis az emberi személyiséget – megnyissa a kegyelem, hogy lásson és értse, miről

szól valójában Isten hirdetett szava. Tehát a személyes találkozás a kegyelem és az igehirdetés révén az első. Aki ezután rábízta magát Istenre, Krisztusra, az elfogadja az általa adott kinyilatkoztatást is, amelyet szájjal kell megvallani, hirdetni és az életével tanúsítani.

A hit a legszemélyesebb aktus, ugyanakkor közösségi is. Az Egyház hitében részesei vagyunk a keresztség szentségében, így leszünk Isten népének tagjai, hogy elnyerjük az üdvösséget. A „hiszek”, amit a keresztleleskor személyesen megvallunk, az Egyház hite. A „hiszünk”, amit a liturgiában közösen imádkozunk, szintén az Egyház hite. A II. Vatikáni Zsinat azt írja a hitről: „*A kinyilatkoztató Istennek 'a hit engedelmességével' tartozunk. Ezzel az ember szabadon Istenre bízta egész önmagát, értelmével és akaratával teljesen meghódol a kinyilatkoztató Isten előtt, és önként elfogadja a tőle adott kinyilatkoztatást*” (Dei Verbum, 5). Mivel a kinyilatkoztatás nem az ember istenkeresése, hanem Isten embert kereső lehajló szeretete, azért a keresztény hit nem akármilyen emberi hiedelem, hanem Isten kinyilatkoztatására adott hívő válasz. A kinyilatkoztatás az Egyház igehirdetése, Szentírása, imája, szentségei, különösen is a Szent Eucharisztia révén jut el hozzánk, így keresztény hitünk elválaszthatatlan Jézus Krisztus Egyházától. Az apostolokra épülő katolikus keresztény egyháznak szól Jézus kijelentése: „*...tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindanak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig*” (Mt ,19-20).

A *Hit évében* tehát egyre jobban meg kell ismernünk Jézus Krisztust, Katolikus Egyházát, a Szentírást, a szentségeket, az Egyház imáit, hogy megújuljunk hitünkben. Így felfedezzük, hogy hitünk nem elmélet, hanem személyes találkozás Istennel, aki az Egyházban él. Egyházunk liturgiája és a szentségek teszik hatékonyvá hitünk megvallását, és adják a kegyelmet a tanúságtételhez. Erkölcsei életünk (is csak) akkor éri el tökéletességét, ha kapcsolatban van a hittel, a liturgiával, az imádsággal (vö. Porta fidei, 11). Mindezt csodálatosan tárja elénk *all. Vatikáni Zsinat* tanítása, valamint a Katolikus Egyház Katekizmus, amelyről Boldog II. János Pál pápa írta, hogy: „igen fontos segítség lesz az egész Egyház megújításának a munkájában... Hatékony és törvényes eszköz (...) az egyházi közösség szolgálatára, mint a *hit tanításának biztos normája*” (Porta fidei, 11 idézi a „Fidei Depositum”-ból).

A *Hit éve* különösen is rávilágít a gyermekek és fiatalok hitoktatásának fontosságára, katolikus egyházi iskoláink értékére és a hit ismeretében való állandó előrehaladásra a felnőttek és a családok körében is.

Lelkipásztorainkat külön is buzdítjuk és bátorítjuk, hogy sorozatos előadásokban, katekizisekben ismertessék meg katolikus hitünk tanításának tartalmát, és különféle lelki programokban (így pl.: szentóra, misszió, zarándoklat, lelkigyakorlatok stb.) kérjék a plébániai közösségek számára a hit drága ajándékának megértését, megőrzését, megélését. Ebből az élő hitből fakad majd a karitás, a szeretetszolgálat tanúságtétele is. *Ahogy a Szentatya írta:* „A szeretet nélküli hit terméketlen, míg a hit nélküli szeretet kétségek között vergődő érzellem marad” (Porta fidei, 14). A hit örömeinek sugárzása, továbbadása révén tesszük a legnagyobb szolgálatot a minket körülvevő világ számára is.

Az apostolokhoz hasonlóan visszük kérésünket Mesterünkhöz és az egész Egyházzal, Róma püspökével együtt kérjük: „*Uram, növeld bennünk a hitet*” (Lk 17,5). Ezért imádkozunk most, hogy a Szentlélek felélessze bennünk az élő hitet Jézus Krisztusban, akit az Atya küldött a világba az emberek üdvözítésére. Hitünk váljék szerető bizalommal az Egyház megújulására. „*A Hit évében a kegyelem ezen idejét Isten Anyjára bizzuk,*” – írja a Szentatya – „*akit 'boldognak' mondunk, 'mert hitt'*” (Porta fidei, 15). Ámen.

Budapest, 2012. október 8.

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

Forrás: www.hiteve.katolikus.hu

A HIT ÉVE 2012-2013

2012. október 11.
2013. november 24.

Keljük útra Krisztussal!

BÉRMÁLÁS 2012.

Bérmálási fotók: Rácz Imre

A bérmálkozó fiatalok: Bálint Ádám, Dura Annamária, Dura Veronika, Fábíán István, Farkas Katalin, Galambos Bence, Galambos Bertalan, Galambos Brigitta, György Fanni, Györgyövcis Szilvia, Györgyövcis Zsolt, Győrvári Péter, Hornyák Réka, Huszár Péter, Révész Boglárka, Mráz Renáta, Rózsa Nándor, Szarka László, Szántó Szabolcs, Tóth Edina, Vincze Beatrix.

2012. október 21-én, 16.00 órakor Dr. Varga Lajos váci segédpüspök atya 21 fiatalnak szolgáltatta ki a bérmálás szentségét. Köszönjük Imre atyának és a hitoktatóknak a fiatalok felkészítését, és mindenkinek, aki hozzájárult a szép ünnephez.

A bérmálási szentmise keretén belül áldotta meg, és először használta a Püspök úr azt a kelyhet, amelyet Bereczki Béla atya ajándékba adott az egyházközségnek, s Bai Sándor és családja aranyoztatott be. Köszönjük nekik!

Október 11-ére, a 2. Vatikáni Zsinat meghirdetésének 50. évfordulójára, a Hit évének kezdő napjára egyházmegyei zsinatot hirdetett a Váci Egyházmegyebe. A zsinat hivatalosan a székesegyházban október 11-én, csütörtökön 10 órakor celebrált püspöki szentmisével vette kezdetét; előkészítése azonban már egy éve tartott.

Az egyházmegyei zsinat olyan, papokból és világiakból álló tanácsadó testület, amely az egyházmegye püspökének nyújt segítséget. Amit az egyházmegyei zsinat megfogalmaz, az csak javaslat; a törvényeket a megyéspüspök hozza. A váci egyházmegyében utoljára 1995-ben volt zsinat, Keszthelyi Ferenc püspöksége alatt volt.

Az előkészítő megbeszéléseken végül tíz olyan témakör alakult ki, amelyeket az elkövetkező időben az illetékes bizottságok előterjesztésére megvitatnak. A bizottságokat papok vezetik; ám azokban természetesen az adott területen az egyházmegyében dolgozó világi szakemberek is részt vesznek. A tíz témakör és az egyes szekciók vezetői a következők:

- 1) új evangelizáció: igehirdetés, tanúságtétel, Szentírás - Csáki Tibor
- 2) szolgálattevők: papság, papi életforma, papképzés, papi közösség, hivatásgondozás, diakónusok, akolitusok, képzés - Turai János
- 3) liturgia: egyéni és közösségi szentté válás, szentségek, szentségimádás - Tarnai Imre
- 4) katekézis: a hit útjára segítő szolgálatok, felnőtt katekumenátus, szentségfelkészítés, katekéták felkészítése, továbbképzése, ifjúság - Marton Zsolt
- 5) plébániai közösség: egyháztanácsok, közösségépítés, rétegek, lelkiségi mozgalmak, karizmák - Szecsődi Péter
- 6) család: családközösség, nevelés, családi életre felkészítés, jegyesfelkészítés, elváltak gondozása, együttélők - Sebők Sándor,
- 7) sajtós csoportok lelkigondozása: kórház, szenvedélybetegek, alkoholisták, cigányok, karitás, börtön - Faragó Artúr
- 8) egyházmegyei struktúrája: esperesi kerületek, plébániák, kapcsolat szerzetesrendekkel, oktatási intézmények - Molnár Zsolt
- 9) anyagi javak: egyházadózó, stóla - Varga András
- 10) jelenlétünk a társadalomban: misszió, ökumenizmus, média - Máthé György
- 11) + zsinat kommunikációja - Csillag Péter

A témákkal kapcsolatos eredményekről a <http://vaci.zsinat.hu/> oldalon tájékozódhatnak a későbbiekben az érdeklődők.

A bizottságok vázlatosan összefoglalták a szakterületükön felmerült kérdéseket, problémákat, fejlesztendő területeket. Ezek a vázlatok az elkövetkező két és fél év alatt „körbejárják” az esperességeket, ahol a helyi papok vezette bizottságok megismerik, megvitatják és kiegészítik azokat. A műhelymunka eredményeit ismét a bizottságok összesítik. A munkaanyag ezután kerül majd a zsinati gyűlés elé, ahol ismét megtárgyalják, majd jóváhagyásra fölterjesztik a megyéspüspöknek.

Zsinati témakörök esperesi kerületenkénti feldolgozása:

1. Evangelizáció – Szolnoki esperesi kerület
2. Szolgálattevők – Érsekvadkert esperesi kerület
Október 25.
3. Liturgia – Gödöllői esperesi kerület
4. Katekézis – Salgótarjáni esperesi kerület
November 8.
5. Plébániák – Váci esperesi kerület
6. Család – Nagykátai esperesi kerület
November 15.
7. Sajtós csoportok – Hatvani esperesi kerület
8. Egyházmegyei struktúrája – Pásztói esperesi kerület
November 22.
9. Anyagi javak – Dabas esperesi kerület
10. Jelenlétünk a társadalomban – Balassagyarmati és Széchenyi esperesi kerület

Az egyházmegye híveit – a plébániai újságokon, honlapokon és a hirdetésekben keresztül – rendszeres közleményekben értesíti a püspökség a zsinat történéseiről. Emellett az aktuális szándékot, kérést minden hónapban belefoglalják egy-egy fohászába, amelyet a hívek könyörgései között olvasnak föl a lektorok. Így, amellyel, hogy az egyházmegyében élő katolikusok imáikkal kísérik a munkát, minden szentmisén elhangzik ugyanaz az egy könyörgés a zsinatért, ezáltal mindenkit bevonva az egyházmegye további életéért való imába és tevékenykedésbe.

Forrás: <http://vaci.zsinat.hu/>

Zsinati ima

Mindenható mennyei Atyánk!

Bizalommal fordulunk hozzád és kérünk, küldd el nekünk a Szentlelket, hogy zsinati munkánk folyamán jó gazdakként felismerjük az újban és a régióban rejlő értékeket és ezeket az idők jeleire tekintve adjuk tovább a jövő generációknak.

Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztiére tekintve akarunk járni az Evangélium útján.

A keresztről forraszó kegyelem tisztítson meg minket.

Add, hogy észrevegyük a szükségletet és segítsünk, Szentlelkeddel adjon bátorságot nekünk a megújulásra.

Ebben legyen közbenjárónk a Mennybe felvett Boldogsasszony.

Küldd el nekünk Szent Mihály főangyal, hogy legyen bátorságunk védelmezni a szegényeket, Egyházunk igazi kincseit.

Erre kérünk Téged, a mi Urunk, Jézus Krisztus által, aki veled él és uralkodik

a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

Ámen.

NOVEMBERBEN ÜNNEPELJÜK:

November 5. Szent Imre herceg napja

November 13. Magyar Szentek és Boldogok Emléknapja, mindazoké, akiknek ereik lyéit a magyar templomokban tisztelik, magyar földön születtek vagy Magyarországhoz kötődnek: a kanonizált szentek és boldogok mellett azokat is, akiknek nincs külön ünnepük, a hétköznapi ismeretlen hősei, szentjei, vértanúi.

November 17. Szent Gertrúd napja

November 19. Árpád-házi Szent Erzsébet napja. Az Ifi hittanosaink meglepetéssel készülnek.

November 21. A Boldogságos Szűz Mária bemutatása a templomban

November 22. Szent Cecília szűz és vértanú, az egyházi zene védőszentje

November 25. Krisztus király ünnepe, az egyházi év utolsó vasárnapja.

November 30. Szent András apostol napja

Szent Imre herceget ábrázoló kerámiakép, mely a közösségi házban található, Juhász Borbála alkotása.

Az énekkar Rimócon - 2012. október 20.

Hangverseny Rimócon

2012. október 20-án 12 órakor elindult az énekkar egy koncertre, Rimóca. A busz a templomunktól kezdte meg útját, telve a tagokkal. Félúton már volt egy kis izgalom a meghosszabbodott útvonal miatt, de végül időben odaértünk. A helybeliek már vártak, szívük minden szeretetével. Az atya, a polgármester úr, valamint az egyháztanács elnöke egy kis bátorító itallal kínálgatott, amint leszálltunk a buszról. Az épületben bent jobbnál jobb sütemények vártak minket, halomba rakva. Erre az egész falu készült, a szívüket is beleadták. Délután 4 órakor kezdődött a hangverseny a templom 100 éves fennállásának alkalmából. Ez tartott másfél órát, majd ezt követte a szentmise 6 órakor, ahol szintén a Magyarok Nagyasszonya énekkar énekelt, a zenekar pedig kísért bennünket. Utána újabb vendéglátás volt, gulyásleves és a finom rimóci túrós lepény. Igazán ízletes, ínycsiklandó volt. Itt már jelen volt az Er-

délyből érkezett vendégsereg is. Jó hangulatban telt a vacsora és nagy barátságban beszélgettünk az erdélyiekkel. A rimóciak azt mondták, hogy nagyon szépen énekelünk – ami így igaz – és nagyon feltöltődtek, ami egész karácsonyig kitart majd. Én személy szerint úgy érzem, hogy ennél többet kaptam; a vendéglátók őszinte, tiszta szeretetét, ami még a testi tápláléknál is több volt lelkieken. Lehetett könyvet vásárolni a templom történetéről, melyet Benkó Péter írt. A késő órákban indultunk és szerencsésen hazaérkeztünk.

Köszönjük Benkó Péternek, hogy felkészítette az énekkart erre a felejthetetlen élményre. Köszönjük a rimóciaknak a meghívást, hogy a Magyarok Nagyasszonya énekkarára gondoltak a meghívás során. Köszönjük mindenkinek, aki a legkevesebbet is tette gondolatával, imájával, cselekedetével, hogy nekünk vendégeknek ilyen emléket szerezzen. Isten áldása legyen mindenkin.

Sokorai Józsefné

Az Énekkar és a kísérek egy része a rimóci templom lépcsőin

„Akit titeket hallgat, engem hallgat...”

(Lukács 10, 16)

Azt hiszem a mai „kattintó-klikkelő” világban nehéz feladatra vállalkozik az, akinek papírra kell írnia érzéseit, gondolatait. Mégis, szívesen vállaltam Benkó Peti felkérését: írjak néhány mondatot az alsónémediek látogatásáról, a koncertről, meg úgy általában.

Amint azt biztosan sokan tudják, az alsónémedi Magyarok Nagyasszonya kórus a rimóci templom bővítésének és újraszertelésének 100. évfordulóján adott felejthetetlen koncertet 2012. október 20-án. Ez az október 20-i dátum eddig is igen fontos volt számomra, mert 54 évvel ezelőtt ezen a napon kötöttem házasságot szüleim a rimóci templomban. Ezután az előadás után még inkább kedves és emlékezetes lesz ez az októberi dátum.

Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy már harmadszor hallottam a kórus előadását, kétszer Rimócon, és egyszer Alsónémedin. Így biztosan tudtam, hogy újra fantasztikus élményben lesz részem. Így is

történt. Amit még az előzményekről tudni kell, ugyanez nap délután öregiúk labdarúgó mérkőzésre voltam hivatalos Nógrádme gyerbe, de a koncertre mentem és jól döntöttem. A focimeccs felejthető, lesz másik, de 100 éves jubileumot csak egyszer élhet át az ember.

A koncert és a szentmise után volt alkalmam beszélni néhány kórustaggal, akiknek elmondtam, hogy időnként elkeserítenek a mindennapok problémái, településünk gondjai, országunk sokszor kilátástalan helyzete. Aztán jött a kórus előadása, ami után úgy éreztem, hogy ha ennyi igaz magyar ember, ilyen szépen tudja dicsőíteni az Urat, akkor nincs veszve ez az ország.

Szabadjon név szerint is megemlítenem Végh Balázst, aki – miután megemlítettem, hogy milyen jó, hogy fiatalok is vannak a kórusban – büszkén mutatta be a fiát, mint az egyik fiatal kórustagot. Vagy Végh Józsit, aki munkától érdes kézzel szorongatva a kottát, elmondta, hogy a sok munka mellett mennyire kikapcsolja, megnyugtatja őt az éneklés, egy-egy próba vagy fellépés. Számomra felejthetetlen lesz az a félig mon-

dott, félig kért mondat is, amit a kórus egyik hölgy tagja mondott: „Jó lehet itt élni? ”Mármint Rimócon. Igen, jó itt élni, de azért irigylem az alsónémedieket is: miért nincs egy ilyen nagyszerű kórus nálunk is? (Szívem szerint még kevésbé nagyszerűvel is megelégednék.)

Köszönet és hála a kórus minden tagjának, az alsónémedi küldöttségnek, Tóth Évinek és mindenkinek, akik csak ott voltak. Jól tették, hogy eljöttek hozzánk, és megtiszteltek minket ezen az évfordulón. Aztán úgy látszik, Benkó Petinek lámpást adott kezébe az Úr, és a talentumokkal igen jól sáfárkodik.

Végezetül engedjék meg, hogy elmondjam, hogyha nálunk valami nagyon jól sikerült, azt mondják rá: „Fain volt.” Ennél nagyobb dicséret Rimócon nem létezik. Hát ez „Fain volt!” Adjon az Isten a Magyarok Nagyasszonya kórusnak erőt, kitartást, egészséget, hogy sokáig énekelhessenek együtt Isten dicsőségére és az emberek örömeire.

Isten áldja Alsónémedit!

2012 október

Igaz barátsággal:

Beszkid János

Az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Kórus hangversenye Rimócon, 2012.10.20-án

Benkó Péter a kórus karnagya, Rimóc szülötte adta át a meghívót, amely település a 100 éve felújított templom ünnepére készült. Erre egy könyvet is írt, amelyben feldolgozza a templom történetét. Lelekesen készültünk, sokat próbáltunk, hogy minél magasabb színvonalon tudjuk előadni a zeneműveket. Szombaton, október 20-án déli 12 órakor útnak indultunk, és a hosszú utazás során alkalmunk volt beszélgetni, anekdotázni.

Rimócra érkezve nagyon szívélyes fogadtatásban volt részünk az egyház, az önkormányzat képviselői részéről.

A rövid szabad program, a hangosítás (mikrofon, hangfal- Dr. Nagy Vilmos valósította meg) felállítását után rövid próbát tartottunk a zenekarral, a zenei kísérőnkkel együtt. Volt bennünk izgalom bőven, amely lassan oldódott a koncert kezdetét követően. Nagyszerű volt látni az ismerős arcokat, a közönség érdeklődését, jó volt hallani a

lelekesítő tapsot. Remek volt együtt énekelni a hallgatósággal - amit minden koncertünkön megismétlünk. Jó, hogy teljesíteni tudtuk Péter édesanyjának és a Polgármester Úrnak kívánságát, elénekeltük a Hol szeretet és egyetértés című művet, a refrént a hallgatósággal együtt "daloltuk".

A koncert után kicsit regenerálódtunk, majd a szentmisén ismét énekelünk.

Szentmise után együtt vacsoráztunk az ünnepségre eljövő, a székellyföldi Csíkszentgyörgyről érkező Illyés András Kórus tagjaival. A szépen megterített, a finom étellel, süteménnyel megrakott asztal, hozzá a bőséges ital kínálat, a kellemes beszélgetés együtt biztosította, hogy harmonikus együttlét részeseivé váltunk. Nehezünkre esett a búcsúzás, de a hosszú út, amely előttünk állt, az elköszönést siettette. Hála a Jó Istennek épségben hazaértünk.

Köszönjük, hogy részesei lehettünk Rimóc ünnepének, szavak nem adják vissza azt az érzést, amelyben részünk volt.

Krasnyánszkiné Erzsi

Újra itt volt a nagy csapat

Tréfásan fogalmazva: valakik igyekeztek mindent bevetni, hogy fellépésüket megakadályozzák, de nem volt elég semmi fondorlat, semmi ármány!

„A” terv: megakadályozni időben való érkezésüket!

Eszköz: autóbusz.

Beépített ember: a sofőr.

A terv csődöt mondott, pedig a sofőr az útmutatásaink eleget téve kiválasztotta a lehetőség szerinti leghosszabb útvonalat. Sajnos „dzsipiesszel” nem rendelkezvén a Kékestetőt tévedésből kihagyta, de örülünk, hogy legalább sikerült megmutatni a hazai pop élet méltán elismert, kiemelkedő személyiségének, a „mi győzikeknék” lakhelyéből, Salgótarjánból egy szeletkét. Késés volt, de nem elég. Elő a „B” tervvel!

„B” terv: Karnagy Urat megitatni, majd úgy intézni, hogy az előre megreparált zárral magára zárja a WC-t!

Eszköz: WC zár

Beépített ember: a polgármester.

Ez a terv is csődöt mondott. Először is, mert Komám, egy nyelet nem sok, annyit sem

ivott. Aztán filmbe való klasszikus következett. A WC zár a terveknek megfelelően működésbe lépett, a kulcs a forgatókönyv szerint beletört, mire közölték, hogy benn nem a Karnagy Úr, hanem az egyik fellépő hölgy várja a szabadulást. Kisvártatva megjelent B. P. a Gondozási Központ főnökasszonyának ezermester férje és ajtófeszítéssel kimentette a bennrekedt kórustagot. Ekkorra egyértelművé vált, hogy itt KONCERT lesz!!

De még milyen koncert lett! Hála Istennek, hogy ismét, immár második alkalommal volt lehetőségünk nekünk rimóciaknak templo-

munkban fogadni és hallani az **Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Kórust**. Szép, szívből jövő volt az ajándék, melyet templomunk átépítésének 100. évfordulójára kaptunk tőlük. Köszönjük a kórus és a zenekar minden tagjának a felemelő lelki élményt! Isten fizesse meg jóságukat, és az áldozatot, melyet ünnepünk még emlékezetesebbé tettele érdekében hoztak!

Azért be kell vallanunk férfiasan, az egyik szemünk sír, a másik nevet. Egyfelől sajnáljuk, hogy Karnagy Úr falunktól távol kamatoztatja tehetségét és vezet ilyen nagyszerű kórust, másfelől örülünk, mert úgy látjuk, szeretet és megbecsülés veszi körül őt és családját. Ráadásul ebből a szeretetből nekünk rimóciaknak is jut minden alkalommal, amikor a kórossal és kísérőikkel összelátalkozunk, legyen az akár Rimócon akár Alsónémedin.

Isten áldja meg Önöket!

Rimóc, 2012. október 31., hajnali 2 óra 30 perc.

Beszkid Andor
Rimóc polgármestere

Az énekkar vezetőjeként megköszönöm a meghívást, valamint a szívélyes fogadtatást a rimóci embereknek, a rimóci híveknek! Személy szerint én is nagyon vártam a találkozást a rimóciakkal, hiszen jelenleg már sokkal gazdagabb a repertoárunk, mint az 2005-ben volt. Több helyen jártunk már énekelni, de talán Rimócon izgultam a legjobban, hiszen a szülőfalumban mégiscsak más fellépni. Legutóbbi látogatásunk alkalmával, 2005-ben is felejthetetlen élményekkel, emlékekkel hagytuk el Rimócot, amelyeket gyakran emleget(ü)nk. Véleményem szerint így lesz ez most is, hiszen nagyszerűen éreztük magunkat. A kórustagok egyre azt emlegették, hogy az emberek milyen barátságosak, illetve vendégszeretők. A vacsora, és a vendéglátás csodálatos volt. Itt köszönöm meg minden vendéglátónknak, Plébános úrnak, Polgármester úrnak, az önkormányzati -, és az egyházközségi képviselőknak a fáradozást, a kedves fogadtatást, a szeretetteljes légkört. Köszönöm Dr. Nagy Vilmosnak a hangtechnika leszállítását és kezelését, a Morvai családnak az elektromos zongora „kölcsönzését”, Vincze Nikolettnek a fényképezést, valamint Bablena Ferencnek és feleségének a videózást! Köszönjük a gyönyörű ajándékot is, melyet Talpai Zsanett készített. Köszönjük a kis képeket is! Valamint megköszönöm mindazoknak is, akik fontosnak tartották azt, hogy meghallgassanak minket, s eljöttek a hangversenyre. Hálás szívvel gondolunk Rimócra, a rimóciakra!

Végezetül nagyon köszönöm a zenekar tagjainak, illetve az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkar tagjainak azt a lelkes készülődést, amelyet a próbák hosszú során át tanúsítottak, valamint a gyönyörű éneklést, és muzsikálást abban a rimóci templomban, amelynek minden szegletéhez gyermek-, és fiatalokom ezernyi élménye tapadt! Hálával és köszönettel:

Fotó: Vincze Nikolett

KATOLIKUS KARITÁSZ Alsónémedi szervezetének hírei

Katolikus Karitászs Alsónémedi szervezete köszönetét fejezi ki azoknak, akik adományaikkal hozzájárultak ahhoz, hogy élelemmel is segíthessük a község rászoruló tagjait. Az összegyűlt tartós élelmiszer nagyobbik részét a gyermekes családok kapták

A viszonylag biztonságos helyzetben élők is láthatják, hogy élnek a társadalomban nehéz sorsú emberek, akik akár saját hibájuk, akár a kedvezőtlen körülmények miatt nehezen jutnak hozzá a mindennapi kenyérhez. Különösen nehéz a helyzete a gyermekes családoknak, hiszen a gyermek gyorsan kinövi a ruhát-cipőt, és egészséges és elég táplálékot kellene biztosítani növekedéséhez, fejlődéséhez. Ezért igen fontos, hogy az, aki ma erre képes, vegye észre a szűkölködőket, és lehetőségéhez mérten, segítsen, - akiknek már tartalékai is kimerültek, azok pedig forduljanak a karitászs helyi csoportjához.

A karitásznak nincs vagyona, a jó emberek adományait tudja csak továbbítani. Karácsony környékén élelmiszer csomagot szeretnénk készíteni azoknak, akik nyilvántartásunk szerint nehéz helyzetben vannak.

Működésünk:

Minden hónap első szombatján 10 és 12 óra között gyűjtést rendezünk /tartós élelem,zöldségféle, ruhanemű, cipő, használati tárgyak stb/

Minden hónap harmadik szombatján 10 és 12 óra között kiosztjuk az adományokat Alsónémedi rászorulóinak a közösségi házban. **Bejárat a Magyar út felől.**

Krízishelyzetben azonnal segítünk!

Elérhetőségeink:06 30.394 22 29 és

karitasz.alsonemedi@gmail.com

A karitászs alsónémedi csoportja nevében:Győrvari Pálné tag

Bibliodrámá Alsónémedin

Bibliodrámá csoportot októberben elmaradt kezdő alkalmára **november 24-én 19 órakor** kerül sor. Havonta egy alkalom megrendezését tervezzük, 5 hónapon keresztül. Részvételi díj: 2500Ft/alkalom

A foglalkozások során bibliai történeteket játszunk el, s így egy-egy bibliai szereplő köntösébe bújva lehetőségünk van belülről átélni mindazt, amit a történetek szereplői érezhettek. Ez a fajta megközelítés más, mint a prédikáció vagy a hittan óra, és ezeket nem helyettesíti. A Biblia érzelmi szintű megközelítését szolgálja. A közös játék a résztvevők számára nemcsak maradandó lelki élményt jelenthet, hanem önismereti hozadéka is lehet.

Az érdeklődőkkel a foglalkozások megkezdése előtt, rövid beszélgetés keretében szeretnénk megismerkedni.

Csoportvezetők:

Plattnerné Fekete Andrea, tanár, bibliodrámá és pszichodrámá asszisztens és

Laczkó Klára, kórházi lelkigondozó, bibliodrámá asszisztens

Jelentkezni lehet: Mikoly Istvánnénál

személyesen vagy a 06303942229 telefonon.

Adventi koszorú készítés

December 1-jén, szombaton, 14 órakor adventi koszorút készítünk a közösségi házban.

Az elkészített koszorúk közül mindenki vihet haza. Az elkészült és a készítőik által haza nem vitt koszorúkat jótékonyági célra ajánljuk fel.

Hoznivalók:

- saját magatok és a kreativitásotok,
- ha valami extra díszítő elemet szeretnétek felhasználni a koszorúhoz.

Koszorúalapot, zöldet, bogycát, gyertyákat biztosítunk!
Mindenkint szeretettel várunk!

Csodavilág

2012. október 7-én 10 órakor volt az előző Csodavilág alkalom a közösségi házban. Az összegyűlt gyerekek Zakeus történetét dolgozták fel és a végén eljátszották azt. Mivel Zakeus fűgefára mászott fel, hogy láthassa Jézust, így a gyerekek megkóstolták a fűgét, valamint falevelekkel díszítették a jelenethez szükséges fákat.

Moziz6nánk

Újra indul a mozizás a közösségi házban! Szeretettel várunk mindenkit **november 18-án és december 2-án délután 3 órakor** a közösségi házba!

Az elszántság ereje

A kis vidéki iskolaépületet régimódi, hasas szeneskályhával fűtötték. Egy kislánknak kellett minden korán reggel begyűjtania, hogy a tanítás kezdetére átmelegedjék a tanterem.

Osztálytársai egyik reggel arra értek oda, hogy az iskola lángokban áll. Az eszméletlen fiúcskát félholtan vonszolták ki a tűzből. Az alsó testén súlyos égési sérülésekkel szállították a közeli megyei kórházba.

A borzalmasan összeégett gyerek féláljultan hallotta, amint az orvos az anyjával beszél. A doktor kijelentette, hogy biztosan meg fog halni, és minden jel erre is vallott, hiszen a tűz iszonyatos pusztítást vitt véghez a teste alsó felén.

A bátor kislán azonban nem halt meg. Eltökélte magát, hogy életben marad, s az orvos elképedésére ez sikerült is neki. Amikor túl volt az életveszélyen, ismét kihallgatta a felnőttek halk beszélgetését. Az orvos közölte az anyjával, hogy szinte jobb lett volna, ha a gyerek meghal, mert sérülése miatt annyit izomszövet pusztult el, hogy egész hátralevő életében rokkantságra lesz kárhoztatva, az alsó végtagjai teljesen használhatatlanok.

A fiú megint gondolt egyet. Márpedig ő *nem* lesz nyomorék. Jární fog. Sajnos azonban deréktől lefelé teljesen elveszítette mozgásképességét. Vékonyka lábai haszontalan függelékévé silányodtak. Végül hazaengedték a kórházból. Az édesanyja mindennap megmasszírozta a lábát, de az tökéletesen érzéketlenné vált, egyálta-

Egy perc bölcsenég...

lán nem tudta mozgatni. Elszántsága azonban egyre erősödött, hogy újra jární fog. Idejét ágyban vagy tolókosiban töltötte. Egy verőfényes napon az anyja kitolta a kertbe, hogy friss levegőt szívhasson, ő pedig, ahelyett, hogy nyugton maradt volna, kivetette magát a kerekesszékből. Hason kúszott a fűben, maga után húzva a lábát.

Így vergődött el a telküket szegélyező, fehér léckerítésig. Emberfeletti erővel felhúzta magát a lécekhez, azután centiméterről centiméterre végigarasztolt a farács mentén, s egyfolytában arra gondolt, hogy jární fog. Ettől kezdve nap nap után gyakorolt, lassanként kikoptatta a gypet a kert körül, a kerítés mellett. Mindennél jobban vágyott arra, hogy a lábába visszaköltözzön az élet.

A napi masszázss, a fiú vasakarata meg a szüntelen gyakorlás végül meghozta az eredményt: újra fel tudott állni, aztán támaszkodva, később segítség nélkül jární, majd pedig - futni.

Újra iskolába járt, egy idő után futva, a futás pusztá öröméért. Az egyetemen bekerült az atlétikai csapatba.

Azután elérkezett a nap, amikor az egykor halálraítélt gyerek, akiről azt hitték, hogy soha nem tud jární, nem is reménykedhet abban, hogy egyszer futhat - ez az elszánt fiatalember, dr. Glenn Cunningham a Madison Square Gardenben felállította az egymérföldes futás világcúcsát!

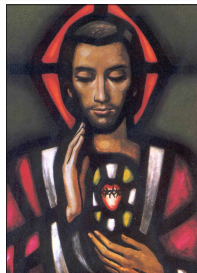
Burt Dubin

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját nov. 4-én tartja az esti szentmise után a közösségi házban. Halottak napja nyolcadában éljük a lehetőséggel, hogy szereteteinkért ajánlhassuk fel közös imádságainkat, hiszen ha gyónunk, áldozunk és tiszta szívvel, őszinte lélekkel imádkozunk értük az Úr Jézus Szent Szívéhez, akkor teljes búcsút nyerhetünk értük. Ami annyit jelent, hogy akiért felajánljuk imáinkat, kiszabadul a tisztító tűz gyötrelméből. Nagy dolog ez a szenvedő szereteteink számára! Óriási ajándék! Ne hagyjuk ki, hiszen minden lélek várja a szabadulást! Jézus pedig kívánja, hogy ez által is közeledjünk hozzá és megtapasztalhassuk újra és újra az Ő gondoskodó szeretetét és irgalmát!

Végtelen szeretet (szeretetre hangolva)

Ha majd szemed a szentostyára néz fel,
Gondolj rám szívvel, mert veled vagyok!
Lehet, hogy nem látsz, de lelkünk az imában
Újra találkozhat, ha akarod!

Amikor a holdat nézed az égbolton
És körülötte a sok csillagot,
Isten lelke emel fel az égbe,
Mert ott van, aki érted imádkozott!

S ha majd a szíved is eljut hozzám
És lelkünk az imában összeér,
Nem lesz akadály sem égen sem földön
Mely megszabhatná a szeretet határait.

Jézusom! Add meg nekem a kegyelmet, hogy testvéreimet úgy szeressem, ahogyan te szeretted őket. Ahogy te szolgáltál nekik, nagy alázatossággal, szelídséggel és mindig figyelmes voltál, hogy segíts nekik szükségükben. A Te szívedből oly sok irgalmasság árad mindenki számára, ezért kérek Téged, töltsd el az én szívemet is irgalommal minden embertestvérem iránt!

A boldog élet, az isten szeretetétől körülölelt élet Istentől ajándék, amelyet tovább kell adnunk férjünknek, családuknak.

„Aki látja őket, elismerik majd, hogy ez az a nemzedék, amelyet megáldott az Úr.” (Izajás 61,6-9)

Özv. Szlovicsák Balázsné

Jelenlét

Megérintettél...
Szívemhez értél...
Testem templomában,
Szívem oltáránál
Mélyen elrejtőztél.

Együtt pihen szívünk,
Lelkünk együtt éled...
Rejtőzködő jelenlétben
Köszönöm, hogy élek!

Verseket írta:
Szlovicsák Balázsné

Dél-Duna mente ifjúsági közösség
Bugyin, november 24-én tartja kö-
vetkező találkozóját! Szeretettel
várnak mindenkit,
aki elmúlt 14 éves,
de még nem múlt el 30 éves!
Jelentkezni Magdi néninél lehet!
Gyertek minél többen!

Egyháztanácsunk következő
rendes gyűlése
2012. november 11-én 14 órakor lesz a
közösségi házban.
Várjuk az Egyháztanács tagjait!
Valamint szeretettel kérjük a híveket,
hogy imádkozzanak a jó és bölcs
döntésekért és az építő együttlétért!

Novemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Okt.27 – Nov. 4
Sponga Anita
Bolonovszky Lászlóné
Acsai Lászlóné
Özv. Gábor Józsefné
Kiss Albertné

Nov.5 – 13
Györgyövcis Józsefné
Özv. Surányi Tiborné
Özv. Györfvári Balázsné
Özv. Jakab Gáborné

Nov. 14 – 22
Drozdik Jánosné
Özv. Tóth Jánosné
Id. Surányi Miklós
Özv. Lovas Flóriánné

Nov.23 – Dec. 1
Özv. Kiss Ferencné
Özv. Némedi Rezsőné
Mikoly Istvánné
Tamás Györgyné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2012. NOVEMBER

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2 17 óra lfi -hittan	3	4 18 óra Jézus Szíve család imája
5	6	7 18 óra Cursillo kiscsoport	8 9.30 óra Baba- Mama klub	9 17 óra lfi -hittan	10	11 14 óra Egyháztanács ülés 18 óra Karitás
12	13	14	15	16 17 óra lfi -hittan	17 17 óra Szentírás magyarázat	18 15 óra Moziz6nánk
19	20	21 18 óra Cursillo kiscsoport	22 9.30 óra Baba- Mama klub	23 17 óra lfi -hittan	24 19 óra Bibliodrámá	25
26	27	28	29	30 17 óra lfi -hittan	1 14 óra Adventi koszorú készítés	2 15 óra Moziz6nánk

SZERETETTEL MEGHÍVUNK MINDEN KEDVES ÉRDEKLŐDŐT
**TEMPLOMUNK ÉNEKKARÁNAK
 ADVENTI HANGVERSENYÉRE.**

Időpont:

2012. DECEMBER 2., VASÁRNAP, 18.00 óra

Helyszín:

RÓMAI KATOLIKUS TEMPLOM.

KÖZREMŰKÖDNEK:

**AZ
 ALSÓNÉMEDI
 MAGYAROK
 NAGYASSZONYA
 ÉNEKKAR**

valamint a hangszeres
 szólisták.

**A BELÉPÉS
 DÍJTALAN.**

"Köszönetnyilvánítás—Ezúton szeretnénk megköszönni Kántor úrnak és az énekkar tagjainak, hogy meglepetés szereplésükkel esküvőnköt még emlékezetesebbé és meghatóbbá tették, valamint Keresztapámnak a szervezésért.

Kiss Tímea és Nagy Tamás"

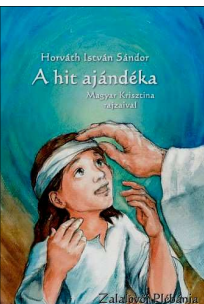
Könyvajánló

Horváth István
 Sándor, zalalövői

plébános atya hosszú évek óta végzi azt a szolgálatot, hogy aki regisztrálja magát, annak minden áldott nap elküldi e-mailban a napi Evangéliumot, egy kis magyarázatot és egy hozzá kapcsolódó imát, könyörgést. Most az atya

szavai következnek: „Az elmúlt években számos kérés érkezett felém, hogy könyvben is jelenjen meg az evangélium, amikor például egy év lezárul. Így született meg a **Szívem első gondolata 2013.** kötet, amely 2012. adventtől 2013 végéig tartalmazza az evangéliumi elmélkedéseket. A könyv segítségével azok is olvashatják az eddig csak e-mailben küldött üzeneteket, akiknek nincs számítógépük, nincs internetjük vagy csak nem szívesen olvasnak képernyőről.

Így szélesebb körben terjedhet az evangélium. A könyv olyan méretű, hogy egy táskába vagy kabátzsebbe könnyen befér, 470 oldal, az év minden napjára jut egy oldal olvasnivaló (3-4 perc), vasárnapokra kettő, és még a számítógépet sem kell bekapcsolni hozzá. Olyan karácsonyi ajándék családtagjaitoknak, szeretteiteknek, amit nem dob ki senki december 28-án, hanem minden nap olvashat egy éven át. Segítsetek, hogy minél többekhez eljusson! Terjesszék ti is az evangéliumot! És elkészült az idei karácsonyra az új "mesekönyv", új, igaz történetekkel, **A hit ajándéka** címmel."

TERMÉNY- ÉS TARTÓS ÉLELMISZER GYŰJTÉS

November hónapban ismét elérkezik a szokásos termény- és tartós élelmiszer gyűjtésünk ideje. Püspök atya továbbra is nagy szeretettel várja az adományokat. Szeretettel várunk minden olyan felajánlást, amit egy konyhán használni, hasznosítani tudnak. (Burgonya, kávé, cukor, liszt...) A gyűjtés időpontja:

november 24-25. (szombat és vasárnap)
8.00-18.00 óráig.

A gyűjtés helye: Varga Frigyes, Fő út 4.
 (Tel: 29/337207, 30/6541470)

**Köszönünk minden adományt!
 Isten fizesse meg!**

Egyházközségünk néhány lelkes hívének kezdeményezésére rendeltünk néhány kötetet ezekből a művekből, amelyek megvásárolhatók lesznek a sekrestyében november 11-étől. Mindenki gondolkozzon el, hogy szívesen ajándékozna e hozzátartozóinak. Amennyiben további igény lesz, rendelhetünk újra. A kötetek ára:

Szívem első gondolata 2013: 1200 Ft/db

A hit ajándéka: 900 Ft/db

**A téli időszámítás ideje alatt az
 esti szentmisék 17.00 órakor kezdődnek!**

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!